

A Erōdeō hic prohi-
bet p̄ciositas vestīū
q̄ ex supbia inani glo-
ria vel ex p̄sumpcōe procedit
Modestia enim ut ambrosi⁹
li. i. de offic. dicit. Circa exte-
riorem cultū seu or̄tum consistit cui
opponitur immodestia. Circa
quod p̄mo videndū de illicitis
vestimētis. Secūdo de hijs q̄
dissuadet aliū supbiam. Ter-
cio a utilitas vestīū sit lauda-
bilis. Q̄ntum ad p̄mū est du-
bium vtrum cū exteriore or̄na-
tum possit esse virtus et vitū
h̄ndet tho. 2. 2. q. Clix. In ip̄s
rebus exterioribz quibz homo
vitur nō est aliquod vitū. s̄
ex parte hoīs qui immoderate
vitur eis. Sed q̄ quidam di-
cūt q̄ cū in corde sit virtus nō
aut in vestibus. potest quis e-
deferre tunicā p̄ciosā a i ha-
bitu seculari latere cor hūile. si-
cut i hūili veste ecōuerso et ou-
li cor lupinum potest latere. **I**
circo tria sūt nōnda. **P**rimo
q̄ circa exteriore vestitū virtu-
tes consistūt siue exercētur. q̄
licz oēs vtutes s̄biectiue sint
in aīa et essentialit̄. tñ cū actus
exteriorer exercētur qui eorū
sunt materia. Exēpligēcia mia
est mentis habitus. sed in di-
stribucōe pecuniarū exercetur
sic fides cōfessione. Sic eciā
hūilitatem et simplicitatē no-

minat andrōnicus. dicit thō.
habitus moderate vtimē-
torum. vnde sicut stultum est
dicere. Si cor ē misericors nul-
la vis de op̄ibz misericordie ex-
terioribz. Sic etiā dicitur. in
ethicorū eutropelia ponitur ha-
bit⁹ modificati⁹ vtborū vel
factorum solacōsorum. Secū-
do nō q̄ p̄ exteriorem vestitū
virtutes mētī adesse cōprobā-
tur. vnde si hūiliter in vestimē-
to p̄cedis ex corde hoc mana-
uit dicente bernharo i appo-
logico. Ex cordē thesauro si-
ne dubio procedit quicquid fo-
ris apparet. vitiorū sc̄z siue vir-
tutum. vnde si p̄ciosum defer-
vestitū de corde vicioso proce-
dit. nam sc̄dm phm. ij. ethicorū
habitus semper inclināt ad
act⁹ ex quibz generātur. Ter-
cio nōndum q̄ p̄ exteriore ve-
stitum virtutes acq̄runt. p̄t̄
q̄ studēdo et legēdo sciētia ac-
q̄ritur. Et eadem racōe hūilia
vestimenta portādo hūilitatē
habitus acquiritur patet iḡ
q̄ fatue dicāt qui inquit. Si
cor bonum est nulla vis erit in
vestimento. **D**ubitatur secū-
do vtz vestes p̄ciosas deferre
sit peccatū. h̄ndetur q̄ sic. vn-
de super illo. luc. xvi. Indueba-
tur purpura et bisso dicit glo-
gregorij. Si cultus preciosa-
rū vestium in culpa non esset.

sermo dei nō tam vigilāter ex
primeret. q̄ diues purpura a
bisso indutus ap̄d iferos tor
q̄batur. ⁊ probatur racōe. q̄
p̄tiosum dicitur relatiōe. ⁊ ita
sonat preciofitas in excessum
proprii mōi ymo icludit cor
rupcōe; modi cū propriū sta
tū; corrupcō vel excessus mo
di ē p̄ccm̄ dicit aug⁹. li. de na
tura hōi. peccatū cōsistit in cor
rupcōne hōi q̄d cōsistit i mō.
d spē. ⁊ ordine. ¶ Dicit tñ thō.
vbi sup̄. Si illi qui i dignita
tibus cōstituitur. vel etiā mini
stri altaris precōsionibus vesti
b⁹ q̄ ceteri induuntur. hoc non
ē propter sui gloriā; ad sig
nificadā excellētā sui ministē
rii vel cultus diuini ⁊ ideo in
eis nō ē vicōsum. Et sc̄d; pe. de
palude in. iij. di. xxiii. precōsa
vestis ad p̄pam mūdi est in
culpa. sed ad honore dei p̄ta
est latria. de hac materia dicit
Alexāder de haliis in sūma sic.
vt p̄ciosis vestibus ē in se ma
lū. eo q̄ vsus vestis debet esse
ad necessitatē nō ad curiosita
tem vel voluptatē. precōsitas
autē vestis curiositatē dicit. ⁊
ideo i se malū ē. vnde. i. thi. vi.
habētes alimēta ⁊ quibus te
gamur hīs cōtēti simus glō.
q̄ vltra tendit malū inueit. p̄t
aut bene fieri ut cū aliq̄s vtitur
p̄tiosis vestib; ex officio digni

tatis ut reges ⁊ nobiles ⁊ eis
assistētes. qui lic; paupes sint.
vtūtur tñ precōsis nō ad ostē
tationem sui vel honorem. sed
ad honore dñoz suoz. Sifi
ter ⁊ mulieres cū vtuntur pre
cōsis vestib; non ad ostētacō
nē sui vel ad voluptatē carnis.
s; tñ ut placeāt viris suis vt
precōs nō ē eis p̄ccm̄. Et si di
cis q̄ oia facta sunt propter
hōies; Dicēd; lic; hoc v̄z sit. tñ
p̄cōsitas vestiu nō est facta p̄
pter statū oim hōim s; propt̄
eos quibus cōuenit ex officio
dignitatis h̄c alexāder de hal
Et post pauca dicit. ⁊ lic; mu
lieres ornari auro ⁊ margari
tis in se malū sit propter cōiun
ctōem actus ad materiā indebi
tā. eo q̄ mulier cū sit facta ad
dei p̄maginem nō d; querere
decorem ex artificio Tñ qñ de
vlutate maitoz fatiūt ut oser
uēt eoz gratiam. vel ut mōe
regionis vel ciuitatis obfuet.
cū modestia tñ vel ut gradū
dignitatis obfuet excusatur
a p̄ccō. Sic de hester legitur
h̄st. v. q̄ induta ē regalib; in
dumētis habebat etiā coronā
i capite suo quā nō gestabat
causa supbie s; ut gradū dig
nitatis obseruaret h̄ster. xiiij.
h̄c ille. ¶ Sed qd de virgini
b⁹ vel de illis q̄ maitos nō ha
bēt. h̄. idē Si virgo nō p̄p̄t

nubere peccat grauius se p̄tios
ornando nisi hoc faciat ut cōser-
uet gradū dignitatis q̄ in tali
virgine debz esse ortus simplex
nō p̄ciosus. Sicut dicit iero-
que scz nesciat eē pulchra et q̄
negligat forme bonū et proce-
des ad publicū. non pectus a
collū denudet. nec pallio ruela-
to ceruicem appeiat sed q̄ celet
faciem. virgo em̄ dum virgo ē.
cogitet que dei sūt ut dicitur. i.
cor̄n. vii. Si autem p̄ponit nu-
bere non peccat se p̄tios ornā-
do ut placeat illi cui p̄ponit nu-
bere moderate tamen ut non p̄-
uocet ad libidinem sed in se ha-
beat de cetera muliebrem vnde
i. cor̄n. vii. Virgo non peccat
si nubat. ergo nec ornando ut
nubat hoc ille. Huic cōcorda-
re videtur augusti? ad possido-
niū in eplā. Nolo inquit de or-
namentis auri vel vestis p̄p̄ro-
peram habeas i prohibēdo sen-
tenciam nisi i eos qui neq; cō-
iugati neq; coniugari cupien-
tes cogitare debēt quomō pla-
ceant deo. Illi aut cogitāt que
sūt mūdi quo placeāt. vel viri
vxoibus. vel mulieres maritis.
nisi q̄ capillos nudare femias
q̄ etiam vela caput a plus iu-
bet nec maritatus decet. ¶ Ex
p̄missis patet q̄ p̄cōsitas ve-
stīū nouem generibz hominū
plus et min⁹ cōceditur. Primo

sacerdotibus in dīno officio cō-
ceditur et in eis ē cultus latrē
et quibus op̄t̄it ex officio dig-
nitatis. Sicut dñs papa ut di-
cit alexander vbi p̄us vtitur p̄-
ciosis ex officio dignitatis scz rō-
m̄ imperij. quam dignitatē cō-
stātinus dicitur rōne ecclesie
cōtulisse vnde in signum hui⁹
dñs papa defert signa imp̄ia-
lia. Secūdo reges et nobiles
et eis assistētes etiā si sint pau-
peres. Tercio quicumq; alius
quādo hoc exigit cōsuetudo re-
giōis et mores eoz inter quos
aliqui viuūt tūc enim possunt
p̄ciosis vestibus vti sc̄dm tho-
et alexand. vnde di. xli. dicitur
Sicut in cibis mores eozū cū
quibus viuim⁹ obseruare mo-
nemur. sic de indumētis intelli-
gendum est. Et loq̄tur sp̄ali-
ter de clericis Clerici etiam qui
nō habent de patrimonio cru-
cifixi sed t̄m viuūt de p̄prio p̄ri-
monio possunt vti p̄cios vesti-
bus ea intencōne ut seruēt gra-
dū sue nobilitatis. Qui autem
viuunt de patrimonio crucifixi
vel sunt in sacris ordībus cō-
stituti peccant vtendo vestibz
p̄ciosis nisi eis op̄t̄at ex officio
dignitatis ut de papa dictum
fuit. vnde super illo math. iij.
iohānes habebat vestimentū.
glosa seruus dei non debet ha-
bere vestimētum ad decore vel

ad delectacōem. sed tm̄ ad te
gendū nuditatē. Et. xxxi. q. iiii.
om̄is iactantia et iactura corpo
ralis aliena est a sacro cordis
Omnes ergo ep̄s et clericos
q̄ se fulgidis et claris vestimē
tis ornāt emēdari oportet. Itē
di. xli. parcimonia; cū veste hu
mili nō reprobam. sic et or
natū p̄ter corporis diligentia
infucātū laudam. dissolutos
et fractos vestib. nō recipim.
nec obstat illis. i. p. i. vs est
genus electū regale sacerdo
tiū. Ex quo videtur q̄ cum ha
beāt dñacōem in populo. racō
ne dñacōis p̄nt vti vestibus
p̄cōis. Et. q̄ licet aliqui habe
ant dñacōem in pp̄lo. q̄ tñ eis
data ē in elemosinā nō tenen
tur cā dñacōis talis vti vesti
b. p̄cōis. p̄nt tñ cleici ut pre
missum ē vestib. p̄cōis vti ex
offitio dignitatis. Et p̄rie cō
suetudinē moderate tñ. Et hijs
exceptis que exp̄sse prohibētur
ext̄. iij. de. vi. et lx. clericorum
vbi d̄r panis rubris aut viri
dib. cleici nō vtatur. Corri
gias auri vel argēti ortum ha
bētes non ferāt. h̄ neq. anulos
nisi quib. op̄tit ex officio dig
nitatis. h̄c oia alexā. Quarto
diugate possunt vti vestimen
tis nobilib. sc̄b. suū statū. Qu
to virgines nupture ut dictū
est. Sexto virgines nobiles

etiā non nupture. vnde cecilia
intus cilicio et extra aureis ve
stib. tegebatur. Septimo vi
due nupture eadē racōe sicut
virgines nupture. Octavo hu
mili habitu et decēti vti debēt
virgines et vidue in castitate
vivere volētes. nō sup̄bo. No
no religiosi mīme. Dubita. S
tur. iij. quot modis in vestitu
quis peccare possit. Et. fm̄ tho.
multipliciter tā in immodera
cia q̄ in defectu inter q̄ virtus
mediū tenet q̄ modestia d̄r.
Igitur peccatur. xij. modis in
immoderātia. Primo mō p̄ cō
pacōem ad osuetudinē hoim
cū quibus aliquis vivit. vnde
dicit bt̄us aug. iij. of. b. Que
otra mōe hoim sūt flagitia p̄
morum diuinitate vitāda sunt.
ut pactum inter se ciuitatis et
gētis osuetudine vel lege firma
tum nulla ciuis aut peregrini
libidie violetur. Turpis eni
est pars ois vniūso suo nō cō
gruens. Ex quo pt. q̄ peccāt
nouar. incisionū inuētores in
vestib. et alijs peregrinis mo
dis se vestiētes q̄ cōi osuetudi
nem fatiunt. et sub isto cōtine
tur ext̄neitas vestium id est
cū q̄s vult habere vestes alijs
dissimiles. vnde soph. i. visita
to sup̄ principes et super filios
regis et sup̄ ones qui vestiti
sunt. et induti veste peregrina

Secundo modo potest esse immoderatio in usu talium rerum ex inordinato affectu mentis ex quo quoad quod contigit quod homo nimis libidinosè utatur talibus siue secundum consuetudinem eorum cum quibus vivit siue etiam propter eorum consuetudinem. Et fit per superhabundantiam tribus modis. uno modo per hoc quod homo ex superfluo cultu vestium gloriam hominum querit. puta scilicet vestes et alia huiusmodi pertinent ad quandam ordinem ut patuit in probatione per Gregorium in secundo dubio. nemo quippe vestimenta precipua vel preciosa scilicet excedentia statum proprium nisi ad inanem gloriam querit. nemo etiam vult ibi preciosis vestibus indui ubi a nemine potest videri. Quarto modo secundum quod homo per superfluum cultum vestium querit delicias secundum quod vestes ordinantur ad corporis fomentum. Et ideo mollicies vestium est vitium de quo Math. xi. Qui mollioribus vestiuntur in domibus regum sunt ubi Gregorius. Nemo estimet in fluxu atque in studio preciosarum vestium peccatum deesse. Quia si hoc culpa non esset nullo modo dominus iohannem de vestimenti sui asperitate laudasset hanc molliem crisostomus super apostolum etiam in mulieribus reprobatur eas ostendens non semper naturaliter delicatas esse. sed ex consuetudine malavit.

apparere in rusticis feminis duas sustinentibus et in delicatis virginibus que cilicio corpore domabant. Quarto modo secundum quod nimiam sollicitudinem que apponit ad exteriorum vestium culturam etiam si non sit aliquid inordinatum ex parte finis unde in vita patrum quidam prouidentem ordinem metricè fleuit et querentibus causam ait due res me flere faciunt istius mulieris predicatio et quod deo meo nunquam tanto studio meam animam ordinem. Item de secundo nono epistola ibidem similiter legitur quod visa ornatissima meretrix margarita nomine fleuit ob secundam causam dictam. has quinque potest theologia. Sexto superfluitas in quantitate continua ut sunt que nimis longas vestes portant terra cooperientes puluere suscitantes pulices colligentes et demones in medio vestes. Exemplum de preterito videte de diabolo ridere a quo causam querens. se de modo sonum meum in cauda mulieris equitantes vidi et in tractu lutum incidere. Et de alio solitario legitur quod pro paupertate matta veste plongauit et vocem audiuit. Si apostolus posses grandiora faceres. Sic quidam viri ut longiores sint fatiunt et calopedia alta induunt ostendunt quos presens neque in tibiis viri beneplacitum erit ei. Et in regum. xvi. Cum pater dauid periret eliab pro magnum tanquam regno dignum. samueli dixit deus

ad samuel ne respicias vultū
eius et altitudinē stature eius.
qm̄ abiecti eū. nec iuxta intuitū
hōim iudico. **Sep̄tio** supflui-
tas in quātitate discreta q̄ v-
lūt habere diūsa paria. vltū.
et potius a tinea comedī. q̄ cri-
stū indui. **Cont̄i** quos iacobi
v. agite nūc diuites et pleāte
vlulantes in miserijs vstris
q̄ euenient vob̄ diuitie v̄re pu-
tre facte sūt. et vstrimēta a tinea
is comesta. **Bern̄.** clamāt nu-
di clamāt famelici cōquerūt
vob̄ frigore et fame miserabili-
ter laborantes. **Quid** ofert tot
mutatoria vstrum extensa in
pt̄is vel plicata in mantis.
Octauo mateie precōsitas
i seico. auro. vel argento. vbi
nō quō deficit in curiositate
hūana industria. **Prio** fuit ve-
stris pellis cū lana q̄ gen̄. iij. d̄z
fecit deus ad e et vxori sue tu-
nicas pelliceas. **Secūdo** pro-
cessit ad puram lanam q̄ lem-
ce est pelle quā artem noema
reperit filia lamech p̄mi adul-
teri. **Tercō** processum ē ad cor-
tices herbarū sc̄z ad limū. **Quaz-**
to ad stercorea v̄rmū sc̄z seicū.
Quinto ad aurifigiū et ad lapi-
des precōsos qui nunq̄ viu-
fuerut. nec pars rei v̄uentis.
Nono colois vaietas. nā cle-
ricis phibet̄ color viridis et
rutilus et varius. **Racō** q̄ de?

naturā velleis in neutro sic co-
loravit. **Exēplum.** Quedā de-
uotissima virgo talia ferre no-
luit dicēs ouis que nunq̄ pec-
cauit naturali otētatur colore.
Cur ergo q̄ peccauit vtar p̄tio-
so. **Decio** vstem hūdi miusta
imp̄ortunitas. volētes ei vsti-
ri supflue. occasionem dāt q̄
pecunia acq̄ritur arte illicita
vnde iere. ij. In alis tuis inuē-
tus est sāguis aiarū pauperū
et innocentum. **Vndecimo** ex
parte defectū habitus fit rep̄-
hēbilis dupliciter dicit thō.
sc̄dm affectū vno modo ex ne-
gligētia hōis q̄ nō adhibet̄ stu-
diū vel laborem ad hoc q̄ exte-
riori or̄tu vtatur sc̄z q̄ opoz-
tet. vñ ph̄us dicit. vij. ethicoz.
q̄ ad mollitiē pertinet q̄ aliq̄s
trahat vstrimētum p̄ terrā ut
nō laboret eleuādo ipsū. **Alio**
mō et est duodecimus ex eo q̄
ip̄m defectum exterioris cultus
ad gloriāz ordiat. vnde dicit
Auḡ. in sermōe dñi in mōte.
nō i solo rerum corporeaz ni-
toze atq̄ p̄pa. sed i ip̄is sor-
dibus et lutosiss esse iactātam
et eo piculohorē quo sub noi-
ne hūitatis dei decipit. **Et** ph̄s
dicit. iij. ethicoz q̄ a supha-
bundātia et immoderatus de-
fectus ad iactantiam pertinet.
Ideo de b̄to auḡ. d̄z. q̄ nec v-
stes nimis p̄cosas. nec nimis

abiectione hanc voluit. quia in vitro
quia hanc suam gloriam querunt

Capitulum
lxxviii.

Dabitur utrum mulieres peccent moraliter in superfluo ornatu secundum; tunc ubi super. Circa ornatum mulierum sunt eadem attendenda que supra communitate dicta sunt circa exteriorum cultum videlicet quia prima et duo ultima et insuper quod dicitur aliud spirituale scilicet quod mulieribus cultus viros ad lasciviam prouocat secundum illud psalmi. vii. Ecce mulier occurrit illi ornatum metrico preparata ad capiendas animas. potest tamen mulier licite operam dare ad hoc ut viro suo placeat ne per eius contemptum in adulterium labatur. unde in corinthios. vii. Mulier que nupta est cogitat que mundi sunt quomodo placeat viro. Et ideo si mulier coniugata ad hoc se ornent ut viro suo placeat potest hoc facere absque peccato. unde in thimotheum. ii. dicit apostolus. Mulieres in habitu ornato cum reuerentia et sobrietate ornantes se non in tortis criminibus nec auro nec margaritis aut veste pretiosa per quod datur intelligi quod sobrius et moderatus ornatus non prohibetur mulieribus. sed superfluus et inuerecundus et impudicus. Ille autem mulieres qui viros non habent nec volunt ha-

tere et sunt in statu non habendi non possunt absque peccato appetere placere virorum aspectibus ad concupiscendum. quia hoc est dare eis incertum peccandi. Et si quedam hac intentione se ornent ut alios prouocent ad concupiscenciam moraliter peccant. Si autem ex quadam leuitate vel ex vanitate propter quadam iactantiam non semper est morale peccatum sed quandoque veniale. Et eadem ratio est quantum ad hoc de viris. Et licet mulieres caput nudantes a peccato possint excusari quia de hoc non fit ex aliqua vanitate sed propter terre consuetudinem tamen consuetudo talis non est laudabilis. hoc tunc. **S**ed quid de religiosis. Respondit vltimus li. vi. tract. ii. c. x. preciosa vestitum vel ortus tunc est morale peccatum cum est contra professionem alicuius. Sicut cum aliquae moniales professe paupertatem et seculi abrenuntiationem ornant se ad modum theatrarum mulierum. vel etiam monachi abiecto habitu religionis sue. deferunt habitum clericorum secularium. vel hoc procedit ex superbia dantur biliter vel ordinat ad prouocandum alios ad concupiscenciam illicitas. inexcusabiles autem sunt mulieres cum a viris prohibentur nihilominus immoderate se ornant. patet enim quod tunc fati-